

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 27/4 94. Første behandling 6/5 94.
Betænkning 25/5 94).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslagene nr. 2-6, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 2, således ændret, §§ 3-5, ændringsforslag nr. 8 om indsættelse af en ny paragraf efter § 5, ændringsforslag nr. 9 og 10, § 6, således ændret og ændringsforslag nr. 1 til titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 261:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Adgang for kommunerne til at differentiere det supplerende tilskud til forældre på orlov til børnepasning).

Af socialministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 20/5 94. Første behandling 24/5 94. Betænkning 25/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 259:

Forslag til lov om ændring af lov om statsrevisionerne.

Af Løvig Simonsen (S), Engell (KF), Ivar Hansen (V), Gade (SF), Aage Brusgaard (FP), Peter Duetoft (CD), Bilgrav-Nielsen (RV) og Lysholm Christensen (KRF).

(Fremsat 11/5 94. Første behandling 17/5 94. Betænkning 25/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Det er meget naturligt, at alle de midler, man kan karakterisere som offentlige midler, er underkastet en grundig revision. Danmarks Radios regnskaber og TV 2's regnskaber er underkastet Rigsrevisionens revision, og det har de været i mange år, og det er naturligvis vigtigt og betydningsfuldt.

Det er også meget naturligt, at de folkevalgte interesserer sig for institutioner som Dan-

[Ole Espersen]

marks Radio og TV 2 og har mulighed for at følge med i, hvordan midlerne dertil anvendes. Der har været en del protester mod det lovforslag, vi nu har til anden behandling. En del af dem skyldes nok misforståelser. Det er selvfølgelig ikke statsrevisorernes hensigt at gå ind i den direkte programlægning, at undersøge udgifter til research osv. Det synes jeg også fremgår med tilstrækkelig tydelighed af betænkningen.

Når man alligevel er betænkelig fra en række organisationers og fra TV 2's side, skyldes det naturligvis de fortolkningsmuligheder, der foreligger.

Man kan også have været betænkelig af en anden grund, for det er jo ikke mere end 3-4 måneder siden, at Folketinget fuldstændig enstemmigt vedtog at ændre radiospredningsloven, hvorved man indsatte § 73 a med det formål at sikre – og det skete som sagt i bred enighed – at Danmarks Radio og TV 2 i deres programlægning havde deres fulde frihed. Man henviste i bemærkningerne til lovforslaget til de regler, der gælder for dagspressen, hvor der jo ikke er mulighed for aktindsigt, offentlig indsigt osv., når man ser bort fra regnskabet som helhed.

Man har fra Kulturministeriets side – og det fremgår af bilag 9 i de akter, vi har i udvalget – givet udtryk for, at man ikke kommer i modstrid med den ændring, man vedtog for nogle få måneder siden her, hvis man går ud fra, at den samme form for offentlighed skal gælde, når det drejer sig om Danmarks Radios regnskaber og TV 2's regnskaber.

Man skriver udtrykkelig fra Kulturministeriets side, at under forudsætning af, at de undtagelser, man gjorde for klart at sikre disse to institutioners selvstændighed og uafhængighed, altså at de betingelser, som vi vedtog i december sidste år, ikke ændres, og hensigten med den lov, vi vedtog i december, ikke sat til side.

Det synes jeg er en væsentlig udtalelse fra kulturministerens side, og jeg går ud fra, at det er den almindelige forudsætning, vi alle sammen arbejder ud fra. Det er i hvert fald min forudsætning, når jeg til sin tid vil stemme for dette lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Jeg beklager at skulle tage Folketingets tid

med denne sag, (*munterhed*), men der er noget, der kunne tyde på, at der er nogen, der har brug for nogle minutters tid. Det er nu ikke derfor – det er ikke for at hjælpe vedkommende – men det er, fordi det er en virkelig vigtig principiel sag.

CD er vist kendt for at være et både fremkommeligt og kompromisdueligt parti. Vi har tilmed dagbladet Børsens lederskribents ord for det fra forrige sommer. Og det vil vi vedblive med at være, men når det drejer sig om grundlæggende holdninger og principper, er der altså også noget, der hedder at stå fast, og det gør vi i denne sag.

Jeg vil også gerne, før jeg går til materien, forudskikke, at CD finder revision – også tæt og pågående revision – af alle mulige forhold ikke mindst i offentlige anliggender helt på sin plads.

Endelig vil jeg slutte min indledning med at sige, at når CD gør modstand i denne sag – og det siger jeg af præventive grunde, for at ingen kan komme og sige, at der her er tale om splittelse i regeringen eller sådan noget – er det på baggrund af, at dette lovforslag er Folketingets eget arbejde. Regeringen eller nogle af dens ministre har ikke været indblandet, og derfor skal altså ingen komme og mokere over noget sådant.

Nu talte hr. Ole Espersen for et øjeblik siden om den lov, der blev vedtaget den 14. december 1993, altså for et halvt år siden: Ændring af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, og jeg vil gerne citere fra bemærkningerne til § 73 a, stk. 2:

»Følgende dele af DR's og TV 2's virksomhed foreslås derfor undtaget fra kapitel 4-6 i forvaltningsloven:

1) Sager og dokumenter vedrørende programvirksomheden, herunder programlægningen og den redaktionelle virksomhed samt ...«

og jeg hæver stemmen for at fremhæve, kursivere så at sige,

»... alle aftaler indgået i tilknytning hertil.

2) Sager og dokumenter vedrørende forretningsmæssige forhold ...«

og nu hæver jeg stemmen igen,

»... herunder kontrakter om varer og tjenesteydelser af enhver art.«

Alt det skal altså være undtaget.

[Arne Melchior]

Det vil jeg først og fremmest tillade mig at sige saboteres, gennemhules ved vedtagelsen af det foreliggende lovforslag.

Jeg skal dernæst vende mig til det hastværk, som har præget dette lovforslags behandling.

Fra førstebehandlingen er der hengået mindre end fire døgn, til betænkning skulle afgives, og der har været så travlt, at betænkningen ikke engang har kunnet vise folketingsmedlemmerne de bilag, som er besluttet optrykt. Der står såmænd bare, at i den trykte udgave af betænkningen – der foreligger altså foreløbig kun fotokopier – vil man finde det og det, men som altså et stort antal af folketingsmedlemmerne ikke er bekendt med på nuværende tidspunkt.

Derfor finder jeg anledning til at læse op af to af disse bilag. Det ene er en henvendelse fra Journalistforbundet, som siger:

»Hvis statsrevisorerne får en sådan kompetence, vil det efter Journalistforbundets opfattelse kunne få alvorlige konsekvenser for den redaktionelle og programpolitiske uafhængighed i Danmarks Radio og TV 2. Journalistforbundet må derfor advare imod, at lovforslaget hastes igennem inden Folketingets sommerpause, uden at disse alvorlige mediepolitiske konsekvenser vurderes nøjere.«

TV 2's direktion har indsendt et brev, hvor der står:

»En vedtagelse af det omhandlede lovforslag kan forekomme at være et spørgsmål af teknisk og revisionsmæssig art. Dette er imidlertid ikke tilfældet for de to landsdækkende æterbårne medier, som i første række vil blive omfattet af lovændringen. En vedtagelse er ensbetydende med et markant brud på årtiers mediepolitik, som har sikret også de æterbårne medier den fornødne uafhængighed af Folketinget og Folketingets repræsentanter i konkrete administrative og økonomiske spørgsmål«, og man slutter med på det alvorligste at advare imod vedtagelsen af dette lovforslag og udbeder sig så at få foretræde for udvalget. Det har man dog nået. Og ved den lejlighed sagde TV 2's formand og direktør, som er dette Ting bekendt:

»Hermed foreligger et fundamentalt brud på den frihed, der hidtil har været gældende for de æterbårne medier.«

I deres brev henviser TV 2 også til kommissoriet af 23. marts 1994 for den nye mediekommission, og i dette står der bl.a.:

»Den enkelte borger skal sikres, at medierne har total uafhængighed af statsmagten.« Og man kan vel ikke sige andet, end at statsrevisorerne er en del af statsmagten. Det bliver vist vanskeligt at komme med den påstand.

Når jeg nu endelig er inde på Mediekommissionen, vil jeg gøre opmærksom på, at man jo har haft lejlighed til i tv og i andre medier at høre, at den nyvalgte af den nuværende regering indsatte formand for Mediekommissionen Torben Krogh har udsendt klare og skarpe advarsler. Han har sagt, at denne lovændring ikke kan ske, uden at indblanding i disse mediers redaktionelle frihed i det mindste tangeres. Og han har sagt, at det er et klart skridt i den gale retning.

Det er da klart, at de nuværende revisorer ikke har noget ondt i sinde – det er jeg da sikker på – men de vælges jo en gang imellem, og der er altså ikke nogen sikkerhed på længere sigt.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at der faktisk ikke har været tid til at behandle så vigtige spørgsmål som den nye lovgivnings forhold til statsejede eller delvis statsejede selskaber, til Statens Kunstfond, som vi altid har sørgt for havde en total uafhængighed af statslig revision og indblanding. Hvordan er spørgsmålet om foreninger, klubber og organisationer, der f.eks. får tipsmidler, hvordan er de stillet? Jeg ved godt, der er givet nogle svar, men på grund af tre et halvt døgn arbejdstid i en i forvejen meget travl tid har der ikke været tid til at stille kontraspørgsmål. Det hele er blevet jaget og jappet igennem.

Jeg skal endelig gøre opmærksom på, at lovforslagets § 2 siger, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen, men finder også anvendelse på regnskaber for perioder, der ligger forud for ikrafttrædelsen. Der er nogle, der har villet påstå, at det ikke angår den enkelte borger. Jo, det gør det i høj grad. Disse medier og en hel masse andre foreninger, klubber, organisationer, institutioner, selskaber, som får den mindste smule statsstøtte, statslån, statsgaranti el.lign. ligegyldigt fra hvilken statslig kasse, vil nu få en helt ny situation og det med tilbagevirkende kraft, dvs. foreninger, bestyrelser, direktioner, som har handlet i forståelsen af gældende lov, de skal nu kigges i kortene, 2 og 4 og 6 og x år bagud.

[Arne Melchior]

Jeg må indrømme, at jeg er dybt bedrøvet over denne sags forløb. Jeg elsker på ingen måde, at mit parti og jeg selv skal stå i en slags modsætningsforhold til det store flertal, altså til alle øvrige partier herinde, men jeg tillader mig at sige, at hvis medlemmerne vidste, med hvilket hastværk, som nemt kan blive til lastværk, dette er blevet tromlet igennem, så ville de blive noget chokerede. Jeg spurgte i udvalget: Hvad er det, der gør, at det haster så meget? Og fik dér at vide, at der var intet hastværk, og at der i virkeligheden ikke ville ske noget som helst ved, at man udsatte det til vedtagelse til sidst på kalenderåret, altså i næste samling.

Jeg gentager nu det spørgsmål, for det tilfælde at nogen er i stand til at svare: Hvorfor skal en lov af den art hastes igennem på fire arbejdsdage? Jeg finder, at det er skandaløst, for der er ingen grund til, at det skulle være på denne måde.

Jeg må altså oplyse, at CD ikke på nuværende tidspunkt og på dette ufærdige grundlag kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse, og vi vil ved tredjebehandling afstå fra at stemme til sagen, idet vi jo selv har været medforslagsstillere, har sympati og forståelse for en række af intentionerne, men finder sagen så dårligt, så helt mangelfuldt behandlet, at det ikke er os muligt at stemme for lovforslaget, og jeg advarer så inderligt, jeg kan, mod lastværket.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg har meget svært ved at genkende det forslag, vi behandler, og den udvalgsbehandling, der har været, efter at have hørt hr. Arne Melchiors indlæg her i dag. Vi har i udvalget modtaget de deputationer, der har haft ønske om at få foretræde for udvalget, vi har besvaret de spørgsmål, der er blevet stillet af medlemmer af udvalget. Der refterer således ikke nogen udestående spørgsmål, og når der ikke gør det, er der selvsagt ikke nogen grund til ikke at færdiggøre et lovforslag. Jeg har ikke hørt ét argument fra hr. Arne Melchior her i dag, som overhovedet skulle kunne få os til at overveje, at vi ikke færdigbearbejdede det lovforslag, der nu ligger foran os her i dag.

Der er tale om, at statsrevisorerne, således som det også fremgik af førstebehandlingen, får en mulighed for at revidere på dette områ-

de, som de har på andre områder, og jeg skal citere fra betænkningen:

»Lovforslaget indebærer således, at statsrevisorerne kan udøve deres virksomhed på samme måde, som gælder for andre statslige og statsstøttede områder«.

Det er såmænd, hvad der er tale om, og hverken mere eller mindre.

Engell (KF):

Jeg havde oprindeligt ikke tænkt mig at tage ordet her under andenbehandlingen, men jeg synes nok, hr. Arne Melchiors indlæg kalder på en par bemærkninger ud over de synspunkter, som fru Ritt Bjerregaard fremkom med, og som jeg i øvrigt fuldstændig kan tilslutte mig.

Efter at have hørt hr. Arne Melchiors indlæg forekommer det fuldstændig ubegribeligt, at CD er medforslagsstiller til dette forslag. CD har været med til at fremsætte dette forslag i Folketinget, og det bærer derfor også CD's navn, men når man hører hr. Arne Melchiors indlæg, skulle man tro, det var noget, som CD hverken havde lod eller del i, eller at man slet ikke havde set forslaget, før det var kommet til behandling.

Det skal være den ene betragtning. Den anden er i anledning af hr. Arne Melchiors betækningsbidrag ledsaget af bemærkningerne her fra talerstolen, hvor hr. Arne Melchior siger, at der har været tale om et helt ubegrundet hastværk, som meget nemt kan vise sig at blive til lastværk.

Der er ikke fremkommet ét synspunkt, hverken fra TV 2's ledelse eller fra Dansk Journalistforbund, som ikke har været behandlet i Udvalget for Forretningsordenen, og som udvalget ikke konkret forholder sig til i det betækningsbidrag, der er afgivet. Derfor må jeg også tage afstand fra de betragtninger, hr. Arne Melchior er kommet frem med om, at der med dette forslag skulle være tale om nogen form for krænkelse af ytringsfriheden eller et indgreb i den frie programvirksomhed, det frie programansvar, som tilkommer de to stationer.

Det må jeg tage afstand fra, og det er jo også klart understreget i betækningsbidraget. Jeg er meget forundret over hr. Arne Melchiors indlæg, og jeg forstår ikke, hvordan CD kan være medforslagsstiller til et forslag, der får sådanne ord med på vejen af partiets ordfører.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal i denne korte bemærkning kun beskæftige mig med det, hr. Engell gav udtryk for, nemlig at han er forbavset, eftersom vi jo selv er medforslagsstillere; resten gemmer jeg til anden runde.

Jeg har selv i min tale her for et øjeblik siden sagt dette og sagt, at derfor stemmer vi ikke imod, men stemmer blankt, men hr. Engell, som jo kan sagen mægtig godt – det ved jeg – må jo også have kendskab til førstebehandlingen, og dér indledte CD's ordfører, altså undertegnede, med at sige (Folketingstidende 1993-94, sp. 11298):

»Skønt vi er medforslagsstillere til dette lovforslag, er vi dog i nogen grad betænkelige ved den ekspresfart, med hvilken det søges gennemført.«

Jeg sagde videre (sammesteds, sp. 11299):

»Som jeg har skildret det, er der ikke sat nogen begrænsninger, og derfor er jeg bange for, at forslaget muligvis er mere vidtgående, end vi i en sådan fart, som der her er tale om, vil kunne tage stilling til.«

Jeg citerer videre:

»Hr. Engell fik jo også sagt, at der ikke har været nogen høring.«

Det har der altså ikke været, og der er masser af foreninger, organisationer og institutioner, som dette vedrører, som ikke aner dette forslags eksistens og ikke har pligt til at ane det.

»Tinget har vistnok syv arbejdsdage tilbage, og alle – ikke mindst medlemmerne af Udvalget for Forretningsordenen – har meget travlt i disse dage, og derfor kan jeg ikke se, at der er noget som helst vundet ved at haste forslaget igennem uden i hvert fald at tage meget grundig stilling til eventuelle spørgsmål.«

Og så slutter jeg med at sige:

»Lad os skynde os langsomt, og lad os tænke os så meget om, at vi ikke med rette skulle kunne beskyldes for lovjask!«

Derfor kan det ikke undre hr. Engell, som jo også har hørt mine indlæg under udvalgsbehandlingen, at CD indtager den stilling og selvfølgelig har al frihed til at gøre det på den måde, som vi gør det.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må sige, at også jeg er forundret over, at

vi skal til at drøfte dette lovforslag under andenbehandlingen, idet det var en aftale mellem alle partier, at lovforslaget skulle fremsættes. Det adskiller sig fra alle de regeringsforslag, der kommer frem til Folketinget med mere eller mindre ukendt indhold. Dette lovforslag har Folketingets partier gennemarbejdet inden fremsættelsen. Der ligger altså en etape forud for fremsættelsen, og derfor er der ikke tale om hastværk, som hr. Arne Melchior siger; der er ikke så meget nyt i dette lovforslag.

Ordførerne var jo under førstebehandlingen enige om, at der naturligvis ikke skal ske noget indgreb i pressefriheden. Det har været helt afgørende, og det har vi også talt om ved udvalgmøderne. Det, vi ønsker, er alene, at statsrevisorernes virksomhed, som i forvejen er en kendt og afgrænset virksomhed, nu også udstrækkes til Danmarks Radio og TV 2 på samme måde som for alle andre statsstøttede virksomheder. Det fremgår helt klart af betænkningen, at det er afgrænsningen, og den afgrænsning er ganske klar.

Venstre har derfor ikke nogen problemer med at fremme dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Hr. Arne Melchior citerede fra førstebehandlingen af forslaget og pegede på, ligesom jeg også gjorde det på det tidspunkt, at der ikke havde været nogen høring forud. Det er fuldstændig korrekt. Men som hr. Arne Melchior udmærket ved, blev der gennemført en høring i forhold til de to institutioner, nemlig Danmarks Radio og TV 2, som forslaget berører. Disse to institutioner, som dette forslag vedrører, blev spurgt, de havde adgang til at udtale sig, og som bekendt var TV 2's ledelse i deputation i Udvalget for Forretningsordenen. Dér havde vi lejlighed til efterfølgende at forholde os til de synspunkter, der kom fra TV 2's ledelse.

Så nytter det jo ikke, at hr. Arne Melchior nu forsøger at hvirvle sand op for at lægge slør over, hvad forslaget drejer sig om, ved at nævne alle de foreninger, organisationer og andre, som dette forslag berører. Der har ikke været ret mange udvalgsrapporter i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, så derfor burde det have været en overkommelig opgave for hr. Arne Melchior at læse det materiale,

[Engell]

som udvalget har fået stillet til rådighed. Hvis hr. Arne Melchior havde gjort det, ville han have vidst, at det netop ikke vedrører andre end TV 2 og Danmarks Radio. Det var derfor, de to institutioner blev hørt, og TV 2's indvendinger blev der som sagt taget stilling til.

Derfor ligger der ikke nogen uafklarede spørgsmål, og derfor er hr. Arne Melchiors udtalelser helt uforståelige i betragtning af, at hr. Arne Melchiors parti selv har været med til at fremlægge dette forslag i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

På baggrund af hr. Arne Melchiors sidste indlæg vil jeg godt igen understrege, at der ikke eksisterer nogen spørgsmål, der ikke er besvaret. Der eksisterer ikke nogen henvendelser, der ikke har været igennem en behandling i udvalget. Det er vel ikke et selvstændigt mål for Folketinget ikke at vedtage en lovgivning, som der er et så stort flertal bag, efter at samtlige spørgsmål er besvaret og der har været mulighed for deputationer.

Det er klart, at flere partier, før vi startede behandlingen, var enige om, at det ikke skulle færdiggøres, hvis vi syntes, der udestod en lang række spørgsmål; som hr. Arne Melchior rigtigt siger, kunne forslaget have ventet. Men der refter ingen spørgsmål, der refter ikke noget, der skal besvares. De institutioner, der omhandler, har haft mulighed for at komme i deputation, hvad den ene også har benyttet sig af. Derfor er der selvsagt ikke nogen begrundelse for ikke at færdiggøre lovforslaget, før Folketinget sendes hjem.

Gade (SF):

Jeg vil som andre godt sige til hr. Arne Melchior, at der ligger jo en fase før, hvor alle partier har været enige om at fremsætte forslaget. I stedet for at koncentrere sig så meget om den mangelfulde behandling, hvor vi rent faktisk både har haft deputationer, har stillet spørgsmål og fået svar, burde man måske interessere sig lidt for dengang, vi i fællesskab fremsatte forslaget.

Jeg synes imidlertid, at det selvfølgelig er i orden at fortryde og skifte synspunkt. Derfor vil jeg også forholde mig til indholdet i hr. Arne Melchiors kritik. Jeg vil gerne gøre opmærksom på en af de sætninger, som nogle jo

har været bekymret over. Der står i betænkningensbidraget:

»Flertallet finder det væsentligt at understrege, at undersøgelser i henhold til lovforslaget på ingen måde vil omfatte en vurdering af politisk trufne beslutninger, herunder bestyrelsesbeslutninger om f.eks. programvirksomhed, men alene vil omfatte bedømmelser af, om de trufne beslutninger er efterlevet af de respektive institutioner, og om der er taget skyldigt hensyn til produktions- og effektivitetsaspektet.«

Den sætning er udtryk for, at der er nogle, der er bekymrede med hensyn til produktions- og effektivitetsaspektet. Hertil vil jeg gerne sige, at der med disse formuleringer selvfølgelig ikke, hvad der også er understreget, er tale om på nogen måde at blande sig i programlægningen, hvilket være sagt bare for at klargøre det, der faktisk står i betænkningen.

Der er ingen grund til den bekymring, og det er afgørende for vores stemmeafgivning, at der administreres efter denne fælles forståelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Engell siger, at lovforslaget ikke vedrører andre end Danmarks Radio og TV 2. Det er såmænd galt nok. Men det stemmer bare ikke, og derfor må jeg citere § 1:

»Statsrevisorerne kan foretage undersøgelser og afgive beretninger om alle institutioner, foreninger, fonde m.v., der modtager kapitalindskud, tilskud, lån, garanti eller anden støtte fra staten eller en statsstøttet institution.«

Det behøver altså ikke engang være fra staten direkte, men hvis en statsstøttet institution giver et eller andet bidrag, et lån eller en garanti, så er de også med.

Derudover står der: » . . . afgifter eller anden indtægt i henhold til lov, uanset hvilke regler om regnskabsaflæggelse og revision der er gældende for de pågældende institutioner.«

Det gælder altså alle de mange, som jeg i min første tale heroppefra prøvede at opremse.

Så vil jeg også gerne sige til hr. Gade: Fru Ritt Bjerregaard har citeret fra flertallets betænkningensbidrag, at lovforslaget indebærer, at statsrevisorerne kan udøve deres virksomhed på samme måde, som gælder for andre statslige eller statsstøttede områder.

[Arne Melchior]

Der er altså ingen som helst forskelsbehandling over for Danmarks Radio eller TV 2, skønt det netop var meningen med ændringen af radioloven i december måned 1993.

Så står der senere i betænkingsbidraget det, som hr. Gade citerede, nemlig at der skal tages skyldige hensyn til produktions- og effektivitetsaspektet. Men der står også noget andet. Der står, at lovforslaget på ingen måde vil omfatte en vurdering af politisk truffne beslutninger, herunder bestyrelsesbeslutninger om f.eks. programvirksomhed.

Jeg lægger mærke til, at direktionen er direkte undtaget. Man nævner bestyrelsen, men ikke direktionen, skønt det er direktionen, der indgår langt de fleste aftaler, og eftersom der i den lov, jeg læste op fra før, netop stod, at det er ligeegyldigt, hvilken udgift, hvilken tjenesteydelse eller hvilket indkøb der skal være fritaget, er det helt oplagt, at der her er et misforhold mellem den lov, der nu skal vedtages, og den lov, vi vedtog herinde i december måned med stort flertal.

Kim Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, at Folketinget kunne have været sparet for en del bemærkninger fra hr. Arne Melchior, hvis man i CD på det tidspunkt, hvor der var dette forarbejde, som indtil flere ordførere nu har peget på, havde sat sig ind i stoffet.

Når hr. Arne Melchior står og citerer fra paragraffer i lovforslaget, glemmer hr. Arne Melchior jo, at der allerede i dag er en lovgivning om statsrevisorerne, at statsrevisorerne allerede i dag har ikke alene en hjemmel, men en pligt til at vurdere en række statsinstitutioner.

Hr. Arne Melchior udtaler sig, som om vi indfører en helt splinterny lovgivning, som aldrig har eksisteret før. Det er ikke tilfældet.

Der er tale om nogle få, men absolut relevante og velkomne ændringer i lovgivningen om statsrevisorerne. Derfor burde hr. Arne Melchior sammenligne den eksisterende lovgivning med det forslag, hr. Arne Melchior sidder med foran sig, og dermed ville han kunne verificere, at der er tale om absolut beskedne ændringer.

Når hr. Arne Melchior nævner alverdens forskellige statsinstitutioner, organisationer osv., er det jo ikke sådan, at det er nogen nyhed. De er allerede i dag underlagt statsreviso-

ernes pligter og statsrevisorernes skarpe blik, så de pågældende institutioner har selvfølgelig ikke haft anledning til at henvende sig til Folketinget eller nogen ret til at blive informeret. De pågældende institutioner er allerede i dag omfattet af gældende lovgivning.

Fra Fremskridtspartiets side har vi ikke nogen som helst bekymringer i forhold til den proces, der har været omkring dette forslag. Det er et forslag, hvis indhold vi har ønsket i adskillige år, faktisk helt tilbage fra midten af 1970'erne, hvor vi havde de første problemer i forhold til at få indsigt i Danmarks Radios økonomi; på daværende tidspunkt eksisterede TV 2 jo ikke.

Vi har for vores vedkommende haft et tæt samarbejde med vores statsrevisorer og har derfor under hele det forberedende forløb været grundigt orienteret om, hvad der forelå.

Der sker så det, at alle Folketingets partier på initiativ af statsrevisorernes formand bliver orienteret, for i det lovforberedende arbejde er alle partier inddraget. Det er jo ikke sådan, at det er en minister eller en regering, der har fremsat dette forslag. Det er Folketingets partier, der i enighed har fremsat det. Så alle de bekymringer og alle de forbehold, hr. Arne Melchior har, burde have været rejst under det lovforberedende arbejde.

Det er klart, at når alle Folketingets partier inddrages i det lovforberedende arbejde og der så er enighed om et fælles forslag, kan man ikke andet end forvente, at dette forslag får en nem gang gennem Folketinget. Alt andet ville da være aldeles usædvanligt. Derfor er hr. Arne Melchior taler i dag, og jeg understreger taler, usædvanlige. Hvilken mangel på koordination det eventuelt afslører internt i partiet CD, skal jeg ikke kommentere, men blot konstatere, at i hele den proces, der gik forud for fremsættelsen af forslaget, noterede jeg ingen som helst forbehold hverken fra hr. Arne Melchior eller fra CD i øvrigt.

Derfor er der ingen grund til at lave det store teater ud af dette forslag i dag. Der er god og fast og solid grund under fødderne, når Folketinget vedtager forslaget.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg håber, at det er den sidste korte bemærkning. Jeg føler trang til at understrege, at jeg

[Ritt Bjerregaard]

synes, at hr. Arne Melchior i sine sidste betragtninger fraveg det, der var hovedbegrundelsen, nemlig at der havde været et særligt hastværk. Det tolker jeg på den måde, at det skyldes, at hr. Arne Melchior selvfølgelig som deltager i udvalgsbehandlingen ved, at der ikke resterer noget, der ikke er besvaret. I stedet gik vi så over til en helt generel vurdering af lovforslaget, som CD også er medforslagsstillere til.

Derfor skal jeg for min del slutte med at sige, at dette drejer sig om en mulighed for at udføre den samme revision af Danmarks Radio og TV 2, som vi kan udføre på andre områder; det drejer sig ikke om andet.

Formanden:

Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning.

Det bliver ikke en kort bemærkning; det bliver et indlæg i anden omgang.

Arne Melchior (CD):

Tak! Men jeg skal nok gøre det så kort som muligt, hr. formand.

Jeg vil nok sige, at når fru Ritt Bjerregaard siger, at jeg ikke i mit første 10-minutters-indlæg kom med et eneste argument, så må jeg sandelig tilbagevise dette. Jeg citerede bl.a. personer som professor Jørgen Henrik Petersen, direktør, tidligere Aktuelt- eller A-pressechefredaktør Flindt Pedersen, Mediekommisionens formand, Torben Krogh, og henvendelsen fra Journalistforbundet. Det er altså ting, der gør indtryk, og så hjælper det ikke, at fru Ritt Bjerregaard siger, at det er besvaret med, at det behøver man ikke at tage hensyn til, for det har de ikke ret i. Hos os har det vakt megen opmærksomhed og frygt for at gøre noget, der er galt.

Jeg stiller nu for anden gang i dag det spørgsmål: Hvad er det, der gør, at det haster? Selvfølgelig er der heller ingen mening i at trække noget ud bare for at få tiden til at gå. Det er der jo ikke tale om. Men det er i udvalget klart svaret mig, at det har ingen hastværk. Dog gennemfører man det fra første behandling til betænkningssag på 4 arbejdsdage. Jeg synes, at jeg er kommet med stærke argumenter. Jeg har ikke, som hr. Engell forsøgte at skyde mig i skoene, sagt, at ytringsfriheden på nogen måde er krænket, men når en erfaren mand som Torben Krogh, som jeg ved at stats-

ministeren har stor tillid til, eftersom han har udnævnt ham til formand for Mediekommisionen, siger, at dette klart er et skridt i den gale retning, og at det er yderst betænkeligt, så kunne det måske give selv statsrevisorerne anledning til at sige: Lad os nu tage et par måneder og tænke det igennem og drøfte det med flere.

Jeg kan også oplyse, at jeg til delegationen fra TV 2 stillede det spørgsmål, om de var bekendt med, hvordan man ser på det i Danmarks Radio. Så sagde de, at de selvfølgelig ikke kunne udtale sig på vegne af Danmarks Radio, men at de var bekendt med kollegialt, at man dér ser på samme måde på det. Så har man vel lov til, må jeg sige til hr. Kim Behnke, fru Ritt Bjerregaard og hr. Engell, selv om man har været forslagsstiller, at sige, at når der under behandlingen kommer sådanne alvorlige indsigelser og tvivl, og når man allerede ved førstebehandlingen er kommet med sin advarsel, sin femdobbelte advarsel imod at jasje det her igennem, så mener jeg ikke, at der kan være noget teater, som hr. Kim Behnke sagde, i det, eller at jeg holdt en usædvanlig tale. Det vil jeg da håbe; jeg går jo ikke herop for at holde sædvanlige taler.

Hr. Kim Behnke sagde i øvrigt, at der jo allerede er en lovgivning. Javel, men det er så kun et bevis på, at det ikke haster. Hvad er så hensigten med at gennemføre det i hast – og at der er en klar hensigt, kan vel ingen være i tvivl om. Man kommer jo ikke i en i forvejen overbelastet folketingssamling med sådan et forslag 10 hele dage – inklusive helligdage, herunder pinsen – før samlingen skal slutte, hvis ikke der er en bydende nødvendighed for det, og den bydende nødvendighed må vi ikke få at vide. Derfor siger jeg, at der er en slet skjult slet hensigt bag ved at gøre det på denne måde.

Jeg vil gentage, at der er mange, hvem dette lovforslag angår, som ikke har anelse om dets eksistens, og der er ingen som helst begrundelse givet for, at der er behov for at jage det igennem på denne måde. Hr. Kim Behnke kan da godt have ret i, at det burde være sagt noget før. Mit eget partis gruppeformand, hr. Peter Duetoft, har oplyst, at han, da han tilsluttede sig som medforslagsstiller, tog forbehold for, hvordan gruppen så på det, og at han ikke selv kendte det tilstrækkeligt og ikke havde haft tid til at sætte sig grundigt ind i det. Men når vi så

[Arne Melchior]

advarer ved førstebehandlingen, må det da være naturligt, at en udvalgsbehandling af de henvendelser, der kommer, har lov til at gøre indtryk, således at man ikke lader dem gå ind ad det ene øre og ud ad det andet.

Jeg er klar over, at der er et meget stort flertal for forslaget, og skal så ikke sinke Tinget mere, men jeg siger, at jeg er dybt bedrøvet. Det er meget kedeligt på et overordnet, vigtigt, holdningsmæssigt og principielt punkt at opleve det, som her sker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

26) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?«

Af Løvig Simonsen (S), Engell (KF), Ivar Hansen (V), Gade (SF), Aage Brusgaard (FP), Peter Duetoft (CD), Bilgrav-Nielsen (RV) og Lysholm Christensen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 5/5 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/5 94).

Begrundelse

Frank Jensen (S):

Traditionen tro skal jeg på vegne af alle partier her i Folketinget motivere den forespørgsel, vi i dag har rettet til statsministeren om statsministerens vurdering af såvel den udenrigs- som den indenrigspolitiske situation.

Jeg tror, at vi alle med spænding afventer statsministerens besvarelse af denne forespørgsel.

Besvarelse

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Efter denne spænding frem til kl. 16.15 skal jeg nu udløse spændingen.

Danmarks økonomiske nedtur varede i nøjagtig syv år fra efteråret 1986 til efteråret 1993. Nu er nedturen standset, nu er udviklingen vendt; det er det glædelige økonomiske budskab, vi kan sende ved afslutningen af dette folketingsår.

Da regeringen tiltrådte, var der udsigt til, at 1993 skulle blive endnu et dårligt år. Tilliden blandt både forbrugere, familier og erhvervsledere var i bund. Sammen med en høj rente gav det sig udslag i et lavt forbrug, et boligmarked med ringe omsætning og vigende priser samt faldende investeringer. De negative effekter var selvforstærkende.

Det var et hovedmål for regeringen at få vendt denne udvikling. Efter den danske befolknings ja til det nationale kompromis den 18. maj 1993 fremlagde jeg derfor fra denne talerstol dagen efter – den 19. maj sidste år – på regeringens vegne en lang række forslag med det formål at sætte gang i den danske økonomi.

Et hovedelement i den økonomiske politik var en midlertidig finanspolitisk lempelse i 1994. Det var faktisk en stor beslutning, vi traf på det tidspunkt. I bakspejlet kan det måske se ud som en indlysende og let beslutning, men det var det ikke. Vi satsede, men vi vidste, hvad vi gjorde. Regeringen skønnede, at der var et råderum, som kunne og burde udnyttes til at skubbe økonomien i gang. Baggrunden var et stort overskud på betalingsbalancen, et i international sammenhæng beskedent underskud på de offentlige finanser og den laveste inflation i Europa.

Det kan ikke have forbigået nogens opmærksomhed, at der har været megen debat om, hvem der nu har æren for det nye opsving. Jeg vil gerne her ved afslutningsdebatten kreditere de tidligere regeringer for deres andel i overskuddet på betalingsbalancen, situationen på de offentlige finanser og inflationen. Til gengæld skal jeg beklage, at de tidligere regeringspartier og nuværende oppositionspartier